

Протокол

№

гр. София, 03.06.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3306** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 13,01 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ С. С. А. – редовно призован, не се явява, представлява се от АДВ. Б., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призована, представлява се от ЮРК. И., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, представлява се от прокурор М..

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА отговора към исковата молба.

АДВ. Б.: Поддържам исковата молба.

ЮРК. И.: Оспорвам исковата молба по мотивите, изложени в отговора.

СЪДЪТ с определението за насрочване на делото е очертал предмета на спора и е допуснал събиране на доказателства.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените с исковата

молба доказателства.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени документи и копия от печатни издания като доказателства по делото.

ПРИЕМА представения отговор от ответника.

ПРИЕМА за ПОСЛУЖВАНЕ НАХД 11204/2020 г. по описа на СРС, ведно с КНАХД № 8218/2021 г. и КНАХД № 6000/2021 г. на АССГ.

АДВ. Б.: Водим допуснатите ни двама свидетели.

СЪДЪТ сменя самоличността на доведените свидетели по представените лични карти: Г. Л. П.: Българка, българска гражданка, неосъждана. Със С. А. сме приятели. Със СДВР нямам взаимоотношения от съдебен, служебен или друг вид характер, които да ме направят пристрастна или да повлияят на показанията ми.

Й. А. Х.: Българин, български гражданин, неосъждан. Със С. А. сме приятели. Със СДВР нямам взаимоотношения от съдебен, служебен или друг вид характер, които да ме направят пристрастен или да повлияят на показанията ми.

ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същите бяха разяснени правата им по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩАХА да кажат истината.

СЪДЪТ изведе свидетеля Й. Х. извън залата.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката Г. Л. П.. Същата заяви, че желае да свидетелства.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

Г. Л. П.: Познавам С. А. от 2018 г. Реално погледнато се познаваме покрай домашните си любимци. Смя да твърдя, че общо взето сме доста близки – виждахме се ежедневно, но вече не. През август месец 2020 г. имам спомен, че със С. А. имаше инцидент. Състоеше се в това, че той беше задържан по време на протест в [населено място]. Той ми сподели, тъй като аз не съм присъствала лично – той е бил наблюдаващ на протестните действия пред Румънското посолство. За този протест аз четох впоследствие в социалните групи, включително и наши общи познати с А. ме питаха: „Вярно ли е, че е задържан?“ След тази случка с него сме комуникирали доста често, може би ежедневно. След като излезе от ареста, той ми сподели, че е бил доста стресиран – не е очаквал изобщо да бъде арестуван. Имаше промяна в поведението му – той стана по-отдръпнат, по-резервиран към хората. В месеците след тази случка, тя беше отразявана в медиите и последно четох за нея през януари на 2021 г. Когато се виждахме заедно, той беше изключително разочарован. Той не е очаквал да се стигне до арест. Според него е бил подведен под отговорност, което е допълнителен фактор. Доколкото познавам С. е човек, който винаги е изпитвал уважение към институциите и вследствие на ситуация, в която се чувства онеправдан се стигна до такъв резултат на разочарование. Не сме коментирали, той да се е обръщал към психиатри и психолози. Със семейството му аз не съм имала възможност да коментирам случая. Според мен тези негативни усещания у него се задълбочават и в момента. С. е много активна социална личност – допреди инцидента сме коментирали начини за повишаване качеството на живот на българите. Той беше член на А. съвет, ако не се лъжа. След ареста хората от неправителствените организации, които бяха около него

се дистанцираха доста – това беше фактор, който повлия на неговото отчуждаване и задълбочаване на разочарованието му. През късната есен на 2021 г. ми направи впечатление, че той започна да говори все по-често за възможността трайно да емигрира. В началото бяха коментари в това коя държава би била по-добра от България – първоначално коментирахме за С.. С. загуби работата си след ареста и аз считам, че до голяма степен този арест беше причината. По професия той е „проджект мениджър”. Той работеше в ИТ бранша, във фирма „Ф.“ – България. Изпитваше трудност да си намери работа в България. Той ми е споделял, че мениджърът от немска страна се е опитал да се застъпи за него, но от местното ръководство са го уволнили. Той се е обадил във фирмата след ареста за да предупреди, че няма да отиде на работа, за да не научат от медии или други лица. След ареста мениджърът му, заедно с HR специалистата са го извикали на разговор. След този разговор, С. остана без работа – не съм сигурна колко дни след това. Той се опитваше да си намери работа, но без желание в България. Аз се занимавам с подбор на кадри и имам наблюдение в тази област – мога да оценя това. Той прие позиция за У.. В момента работи в Гърция.

АДВ. Б.: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. И.:

Г. Л. П.: Той сподели с мен ден-два, след като го освободиха, че е бил наблюдател на протестните действия. Видял е, че една кола се е опитвала да мине през множеството хора, които са блокирали улицата. Впоследствие някои хора са се опитали да я спрат и той също е направил опит да я спре. Той се е опитал да поговори с шофьора, който е бил жена, но тя е била много агресивна. Не знам какво точно е станало, тъй като не съм била очевидец, но доколкото си спомням той ми е казал, че когато е дошла полиция е предал регистрационната табела на колата на полицията и впоследствие те са го задържали. С ищеца не сме преставали да общуваме, престанахме да се виждаме, защото той е в чужбина – общуваме чрез интернет.

ЮРК. И.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРА:

Г. Л. П.: Считам, че основно задържането му беше причина той да емигрира – С. изпитваше допреди това уважение към институциите. Ние с него сме коментирали какво е икономическото състояние, какво може да се направи тук. Не си спомням точно кога той загуби работата си, но при всички случаи от него знам, че е уволнен след разговора.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетелката Г. Л. П. от залата, като ѝ върна личната карта.

В залата се въведе свидетелят Й. А. Х..

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля Й. А. Х.. Същият заяви, че желае да свидетелства.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

Й. А. Х.: С г-н А. се познаваме от 2013 г. Работили сме заедно по проекти, аз се занимавам със софтуер, а той с анализ на бизнес софтуер. Покрай професионалните ни отношения сме станали приятели в годините. Неговата фирма и моята фирма бяха част от едно обединение между 2014 г. – 2016 г. Не си спомням за него за някакъв особен инцидент, доколкото знам той е извън страната. Мисля, че напусна страната есента на миналата година. Имаше един период, преди около две години през 2020 г.,

той преподаваше в С. университет „Бизнес анализ“. Той има собствена фирма, която също реализираше проекти – не си спомням точно какви. Доколкото знам и работеше за голяма западна фирма – не мога да кажа коя е. През есента на 2020 г. постепенно той се отказа – не съм сигурен дали по собствена воля от различните занимания едно, от които беше и преподаването в университета. В една от професионалните организации за бизнес анализ, той беше достигнал до ниво, в което е ясно разпознаваем в тези среди. Беше достигнал до позиция, която е ниво вицепрезидент за Европа в една от насоките на тази организация. Беше помолен да напусне тази позиция. С. преди малко – очевидно не съм разбрал въпроса, но знам със сигурност, че г-н А. беше задържан през август месец 2020 г. По време на един от протестите тогава, той беше задържан пред Румънското посолство. Аз разбрах за това на другата сутрин от медиите. В един от сутрешните блокове по националните телевизии имаше репортаж за инцидента и беше споменато конкретно неговото име и се спомена, че е бил задържан. Не си спомням точно, но се касаеше за някаква случка с някаква кола. Аз се опитах да му звънна тогава, като видях това нещо по телевизията, защото ми беше много странно, но телефонът му беше изключен. Звъннах на сестра му, но и тя нямаше връзка с него. Мисля, че на следващия ден следобед се свързах с него, за да видя какво се е случило и дали наистина това, което съобщиха по новините се отнасяше за него. Аз бях много изненадан да го видя в такава ситуация. Той много не искаше да говори тогава. Той каза, че е добре и с това се изчерпахме – не искаше да коментира. След това се виждахме няколко седмици по-късно по работен въпрос. Тогава той ми сподели, че от организацията, за която споменах по-горе са го помолили да напусне. Той ми сподели, че този инцидент е бил лоша публичност за тях и те не желаят повече да ги свързват с него. Той продължи да работи в чуждестранната фирма и да си движи собствения бизнес. Доколкото знам няколко от проектите му са пропаднали, защото хората не са спрели да искат да работят с него – не са искали да ги свързват със задържано лице. Не мога да кажа до кога е работил в чуждестранната компания – нямам информация, дали е бил уволнен, или е напуснал сам. По-късно през годината сме се виждали – той беше доста унил, направо не беше на себе си. Това, че не можеше вече да бъде член на професионалните организации, т.е. бил е помолен да се оттегли, беше разочарование за него. За да може човек да стане член на тази организация, той трябва доста да инвестира, да полага изпити, да има сертификати. Нормално е ако години наред си влагал усилия и вече не можеш да бъдеш член на тези организации, да си разочарован. Не ми е споделял да е търсил психологическа помощ. В един момент той реши, че не иска повече да остава в България и миналата есен замина за У., за да работи – там си намери работа. Предвид събитията, които се случиха тази година, той вече не е там, доколкото знам в момента е в Гърция. Не съм го чувал от около два месеца. За последен път го чух когато избухна войната.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Б.:

Й. А. Х.: Когато го попитах дали иска да се върне в България, след началото на събитията в У. – той категорично отхвърли тази възможност.

АДВ. Б.: Нямам други въпроси.

ЮРК. И.: Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля Й. А. Х. от залата, като

му върна личната карта.

АДВ. Б.: Представям и моля да приемете призовка за ищеца С. С. А., в качеството му на свидетел по делото срещу въпросната водачка, заради която той е бил задържан. Срещу тази дама е било образувано производство за ПТП.

ЮРК. И.: Няма пречка да се приеме днес представеното доказателство от адв. Б., но го считам за неотнормимо към предмета на спора.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се приеме, но от тази призовка не става ясно срещу кое лице е образувано делото, по което ищецът е бил призован като свидетел и защо е образувано това дело.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представеното от адв. Б. писмено доказателство, неговата относимост към предмета на спора ще бъде коментирана в крайния съдебен акт.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Б.: Поддържам изцяло иска по основание и размер. Считам, че изложените фактически обстоятелства бяха доказани, както от приложените и приети документи като писмени доказателства, в това число и съдържащите се в наказателно-административната преписка, така и чрез гласни доказателства, които бяха събрани, чрез разпит на двамата свидетели. По принцип е дължимо обезщетение за причинени неимуществени вреди от един властнически административен акт. Практиката на съда категорично сочи, че в тези случаи действително във всички случаи се презюмират причинените вреди – отделен въпрос е вече, въпрос на доказване на техния размер. Особеното в това производство и което ние не сме го претендирали и заявявали нито в исковата молба, нито в хода на производството е, че са последвали физически или дълбоки психически на границата на някакво увреждане, във вид на заболяване или трайно увреждане на психиката, вследствие на този незаконен акт. Специфичното тук е, че се касае за едно лице, което е във възраст 30 години – един изключителен специалист, с една визия за нужната уредба в една демократична страна, в която ние претендираме, че сме и един човек, който в резултат на незаконосъобразните действия на един държавен орган, който е оторизиран с определени властнически правомощия, които касаят санкция върху основни човешки права, конституционно защитени е довела до тотално разочарование, довела е до решение да напусне страната си, близките си, приятелския кръг. Буквално с един такъв акт от негова гледна точка и като субективно усещане считам, че за това се събраха и доказателства – той е изключен от активния обществен и социален живот, което за мен е като тежест и като последици, много по-тежко отколкото временно притеснение, психологическа неуравновесеност и т.н., която би могло да бъде по някакъв начин или с медицинска помощ специализирана, да бъде възстановено и по този начин това да отmine като един инцидент от живота, който се забравя. Никой

няма полза от това, което се е случило – той е загубил на практика родината си, изключил се е от близкия си кръг където би се чувствал и се е чувствал изключително комфортно, преди това. Доколко тази държава има някаква оценка и стойност за тези хора е вече въпрос на преценка и включително и в това производство, където съдът ще прецени размера и тежестта на причинените вреди, респективно обезщетението какъв размер би трябвало да бъде. Предоставям на съда да прецени размера на обезщетението. Тук въобще не става въпрос за обогатяване за някакви 1 000 лв., 2 000 лв. или 3 000 лв. и целият иск, както е предявен да бъде обезщетен – това ще бъде някакво, донякъде едно морално удовлетворение, но по никакъв начин няма да го върне в България и няма да възстанови неговото отношение към структурите на тази власт. Фактът, че ние водим това производство, защото както се огласява една такава санкция тогава, когато е неправомерна и по закон е длъжна съответната структура да огласи, че се е случило нещо, че е отменен съответният акт, че той е бил незаконен и това е едно достойно поведение на длъжностните лица от този административен орган, което за съжаление не е налице, т.е. продължава едно трайно такова поведение, въпреки съдебното решение – аз така го тълкувам, може да греша, ние сме в силата, ние сме си в правото и ще прилагаме закона така, както преценим. Претендирам разности – договорът е на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата в рамките на тази разпоредба, моля да ми бъде присъдено съответстващо възнаграждение адвокатско. В този смисъл моля да постановите вашия съдебен акт.

ЮРК. И.: Моля да оставите без уважение исковата претенция на С. А.. Считам, че ищецът по никакъв начин не успя да ангажира доказателства, с които да потвърди по някакъв начин настъпили от него неимуществени вреди, довели, както каза неговият защитник за трайно увреждане на психиката му или за психическото му състояние и са приложени писмени документи в тази насока, извършени от съответните специалисти. Разпитите на свидетелите в днешното съдебно заседание също не удостовериха, а и те не са специалисти в тази област, настъпване на някакво трайно увреждане на неговата психика – и двамата говореха единствено и само за напускане на неговата работа, която се оказа, че фактически не е само една, а няколко, но което не води до потвърждение за настъпили някакви неимуществени вреди, а би евентуално довело до имуществени, които не се претендират в този процес. Дали лицето е напуснало страната – това също не се доказва във връзка с неговото задържане, дали е било по негова инициатива, или не, или по икономически съображения. Считам също така, че е налице прилагане на разпоредбата на чл. 5 от ЗОДОВ, видно дори и от приложените писмени доказателства по делото от страна на защитата на ищеца се оказа, че е имало защо същият да бъде задържан, дори при отменен след това акт. Не може лице да вандалства върху чужда собственост и то на майка с две деца да бъде възпрепятствана за прибирането в дома ѝ и след

това да претендира някакви неимуществени вреди – това е най-малкото нито демократична, нито правова държава, ако сметем обратното. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. ПРОКУРОРЪТ: Считам, че исковата претенция е частично основателна, доколкото според съдебната практика се дължи обезщетение за незаконосъобразен акт. Моля, също така да имате предвид, че според мен има съпричиняване и да съобразите чл. 5 от ЗОДОВ и да определите обезщетение, в размер на много по-малък от този, който е претендиран, по справедливост.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,04 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: